

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 815/08
12.02.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Slađane Nakić-Momirović, Spomenke Zarić, Ljubice Milutinović i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici tužioca Republike Srbije, koju zastupa Republički javni pravobranilac, protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu, Gž. 12275/07 od 17.10.2007. godine, u sednici veća od 12.2.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 12275/07 od 17.10.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Četvrtog opštinskog suda u Beogradu P. 988/04 od 8.3.2007. godine, odbijen je tužbeni zahtev tužioca da se utvrdi da je nepunovažno usmeno zaveštanje sada pok. PP, biv. iz __, proglašeno pred Četvrtim opštinskim sudom u Beogradu 15.11.1999. godine u ostavinskom postupku O. 2301/99. Tužilac je obavezan da tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 88.200,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž. 12275/07 od 17.10.2007. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv drugostepene presude zakonski zastupnik tužioca blagovremeno je izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP i našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Nema ni bitne povrede iz stava 2. tačka 12. istog člana, na koju revizija neosnovano ukazuje, budući da je pobijana presuda jasna, razumljiva i sadrži razloge o bitnim činjenicama.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, sada pok. PP primljena je 24.9.1999. godine u bolnicu zbog __, zbog čega je operisana. Zbog postoperativnih komplikacija, 17.10. iste godine ona je obavestena da će sutradan biti ponovno operisana. Toga dana u bolnici su je posetile tri prijateljice, kojima je izjavila svoju poslednju volju da svu svoju imovinu ostavlja tuženom. Ostavilja je preminula 22.10.1999. godine. Svedoci usmenog testamenta su 27.10.1999. godine sačinili zajedničku pismenu izjavu. Ostavilja je sa tuženim bila u bliskim odnosima, imala je nameru da sa njim zaključi ugovor o doživotnom izdržavanju, i zatražila saglasnost Ministarstva finansija, koju nije dobila do smrti. Nalazom i mišljenjem veštaka utvrđeno je da je oboljenje zbog koga je ostavilja u dva navrata operisana bilo akutne prirode, na dan sačinjavanja usmenog testamenta bila je veoma zabrinuta i uznemirena zbog predstojeće operacije, za koju je toga dana i saznala.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je u nižestepenim presudama primenjeno materijalno pravo kada je odbijen tužbeni zahtev tužioca da se utvrdi da je nepunovažno usmeno zaveštanje ostavilje proglašeno pred Četvrtim opštinskim sudom u Beogradu dana 15.11.1999. godine u ostavinskom postupku O.2301/99.

Prema članu 110. stav 1. Zakona o nasleđivanju, zaveštalcu može poslednju volju usmeno izreći pred tri istovremeno prisutna svedoka, ako zbog izuzetnih prilika ne može sačiniti pismeno zaveštanje.

U konkretnom slučaju, ispunjeni su kumulativni uslovi za punovažnost usmenog zaveštanja predviđeni navedenom zakonskom odredbom. Naime, u momentu davanja izjave poslednje volje na strani sada pok. PP postojale su izuzetne prilike, budući da je obolela od akutne bolesti te da je nakon prve operacije došlo do teškog pogoršanja njenog zdravstvenog stanja, što ju je dovelo u situaciju da nije u mogućnosti da sačini pismeno zaveštanje, kako zbog teškog psihofizičkog stanja u kome se nalazila pre druge operacije, tako i zbog toga što zbog katarakte nije mogla da piše, što su potvrdili svedoci, a što nije isključio i veštak oftamolog. Izjava poslednje volje data je pred tri istovremeno prisutna svedoka, koji su pismeno sastavili zaveštaočevu izjavu, u smislu člana 111. Zakona o nasleđivanju. Stoga je nižestepenim presudama tužbeni zahtev tužioca pravilno odbijen kao neosnovan, a revizijom se neosnovano ističe pogrešna primena materijalnog prava.

Iz navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 405. stav 1. ZPP.

Predsednik veća – sudija

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić

ljm